

Estagell, 2 de juliol de 1948

Ira. Felipé Costabella
Salt (Girona)

Estimada : Aquesta setmana he tingut dues cartes teves : l'una, del 24 de juny, dilluns passat, i l'altra, del 27, avui. Però no té de les fotos, que es den brever expatriat. No sento molt, perquè ~~tu~~ sempre em causa alegria de veure una nova imatge teva.

Celebro que els hegi plaqut, als teus pares, la lletra que els vaig enviar, i que els meus estiguin contents d'haver rebut els papers i les fotos de la petita iterera.

Des de fa uns tres o quatre mesos, tenim un fotògraf a Estagell. Però, no creus que t'enganyava quan et deia que em calia anar a Perpinyà per a retratar-me. Aleshores era cert. No obstant, ara que ho tinc fàcil, temps no em decideixo mai a fer-me fotografiar, per bé que fa temps que em tinc l'intenció. Tot i fet, valdrà més que esperi que tu sisguis així, per a anar-hi tots dos.

En Diego i la seva promesa, si volen juntar-se, caldrà sens dubte que adoptin el mateix mètode que nosaltres, a menys que la Cerme no es decideixi a prendre un camí més expeditiu. La idea d'en Diego, són molts, sic, que la tenen, sobretot ^{entre} els de la seva tendència. Però, ultra altres consideracions, crec que s'equivoqua de creure que allí la vida li serà més fàcil. Ja et vaig contar el que varen escriure recentment la Rose Tontaner i el seu merit. A més, un viatge com ~~que~~ el que ell projecta costa molts diners; probablement, a hores d'ara, no baixaran de cent mil francs. Més

de quatre que hi veuen anar carregats d'il·luminous, tornarien de bona gana si la butxaca els ho permetés.

A veure, doncs, si a finals d'agost mes o a començaments de l'any podràs venir. Seria, en efecte, una curiosa coincidència que la nostra reunió s'escaigüés el mateix dia de la nostra separació, ara faré 11 anys.

Hi ha força facilitats per a la compra de mobles. Si bé ion un pic cors, com totes les coes, es poden pagar a terminis. Amb trenta o quaranta mil francs, de moment, i 100 mil per mes durant un any, podràs adquirir un menjador i un dormitori complets, és a dir: taula, 6 cadires, buffet, llit, armari-mirall i tauleta de nit.

T'has aprimat més del que em pensava. Jairebé, doncs, son de la mateixa categoria. L'essencial, però, és que et trobis bé. Jo, malgrat que no he patit mai més de 65 quits, no puc querir-me de falta de salut. D'ençà que sóc a França, encara no m'ha hegit de visitar el metge un sol cop.

El meu nebot encara no ha pogut acabar el seu examen, degut a la persistència de la vaga de professors. Tius que aquest conflicte sigui resolt no podràs continuar-lo.

Dilluns, 5. — Dissabte penat vaig tenir una altra llitra bua, amb una vella foto que ja den tenir prop de 15 anys. De totes maneres, m'ha plegut de reverte-la.

Naturalment que vaig pensar força en tu el dia de cap de mes del nostre casament, com li peus sempre.

Suposo que el petit accident ocorregut al seu pare no haurà estat res, a part el masegament de la cajada.

Així he tingut una carta d'en Ciset.

Ahir, dimarts, vaig anar a Maury, un poble que està